

Ektommans klagesang!

CD 1 nr. 51

1 vers.

Thi du der aldri gifter sig, har aldri lyst til make. Han vet dog, er hvor lykkelig han er i ungdoms dage. O hvorfor vill så mangen gutt i slavestand sig give, hvorfor vil jikken absolutt en skitten kjoring blive.

2 vers.

Først må jeg skaffe hus a' hjem, ja kjøpe a' kar med mere, så jeg tilstøtt mi knapt formår en bukseklapp klare. Jeg får en flekk av mager jord, en gammel rådden hytte. En eng som alltid røken står, en åker uten nytte.

3 vers.

Det går til landeskjyld og til skatt alt

hvad jeg kan få af tjene. Må stedsse stite dag
ø natt, men stött forlatt alene. Min stue blir
av ninger full, som om sin moder struder, en
kledning full av jord i mill og hull grå alle
steder.

4 vers.

Min beste kost er mager sild, ja kjøtt og
fisk jeg savner, min julegrøt den lagas til
av havre mask og agur. Min kone ei mer
hjelp kan og tjene har jeg ikke thi hús
og lønn det kverer han og daglig mat og drikke

5 vers.

Lev derfor en hvis du kan, men kan du ei
la være, så bruk din sjelne med forstand,
og gjør ei skadun være. Husk endelig at du
er en den eneste av alle, mer tværtimot det
er den nei som grå de første faller

6 vers.

Der var de ofte sang ø spill, der for de lo
og sjoekte, men det du fant var ei så sjønt
som det du hjartlig søkte. Thi fuggelen er ei
så sjønn når den i håndene fæis, som når

den satt på grunn glad og ikke kunne
måis.

7 vers.

Om hertilhet og kjærlighet det er vi lenger
fale. den tid som engang var så het er nu
blit lagt i dvale. Ni englemenn er vi mer,
kring kjindene og på jorden, et sirt å
magert fjes du ser, så sirt som bare —